

Vi har fuld forståelse for intentionerne i forslaget, men mål og midler står ikke i proportion her. Vi vil få problemer med at håndhæve det effektivt, hvis vi ikke vil have et søpoliti. De, der har ført et fartøj uagtsomt og i beruset tilstand, vil også i dag med lov om sikkerhed til søs i hånd kunne forfølges af landpolitiet.

Vi vil, som jeg nævnte, komme ind i nogle definitionsproblemer. Jeg nævnte eksemplet med familien, der i juli måned inviterede et hold venner til en hyggelig søndagsfrokost nede i lystbådehavnen og sad og nød en flaske kølig hvidvin. Skulle de i givet fald også være omfattet af forbuddet, når de stiger op af båden og er på landgangsbroen? Det er den slags definitionsspørgsmål, som vil kunne føre til nogle groteske sager, som vi ikke mener det er nødvendigt at løbe nogen risiko for i forhold til det antal sager, vi har på det her område.

Derfor er der ikke sammenhæng mellem mål og midler i Kristeligt Folkepartis forslag, og derfor siger vi nej.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er ikke noget med, når man sidder i sin båd og drikker en flaske kølig hvidvin – det lyder da i øvrigt vældig behageligt i den slags vejr, hvor det kan lade sig gøre – for det kan man jo ikke blive taget for.

Der står i forslaget, at det er, når man fører eller forsøger at føre fritidsfartøj. Det er det, det handler om. Det er det alene, så det er ikke noget med det andet.

Kl. 16.50

Jeg må spørge efter: Hvad er forskellen på vanskeligheder med håndhævelse af det her og så spirituskørsel med bil på landjorden? Jeg kan ikke forstå, at der er nogen forskel. Vi forlanger jo ikke, at politiet farer rundt ude på vandet og håndhæver det her.

Så til det der med en flaske kølig hvidvin: Vi har vel alle sammen lært, efter at vi på landjorden fik en spirituspromillegrænse på 0,5, hvor meget man kan drikke og så alligevel holde sig inden for 0,5-promille-grænsen. Det forbud er vi vel mange, der lever ganske rimeligt med. Selv om jeg var imod den nedsættelse fra 0,8 til 0,5 promille på landjorden i sin tid – jeg synes egentlig, det var lidt for pjattet – må vi erkende, at det har skabt en opmærksomhed omkring problemet, hvilket man også kunne gøre her.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg synes, hr. Ole M. Niensens sammenligning med kørsel i bil er forfejlet. I en bil transporterer man sig, og man gør det gerne hurtigt og effektivt, mellem to punkter. Når vi taler om lystsejlsads, er man ude i fritidsøjemed, i hobbyøjemed. Man sejler betydelig langsommere, end man normalt kører, og man har normalt også en langt længere reaktionstid. Derfor mener jeg ikke, at forholdene kan sammenlignes. I virkeligheden kan lystfartøjer sidestilles med sommerhuse. Det er fritidsliv, og det er hobby, det drejer sig om.

Jeg tror i øvrigt foranlediget af forslaget og debatten, at jeg skylder, og det vil jeg så gøre, at invitere hr. Ole M. Nielsen på en herlig sejltur på Skanderborg Sø i en dejlig båd, jeg har dér sammen med nogle venner, når nu det bliver sommer og solen skinner, og så finder vi ud af, hvem af os der giver den kølige hvidvin.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så må man håbe, det huskes. Hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning, og det er den sidste til hr. Kim Andersen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Den vil jeg tage med.

Men så vil jeg spørge hr. Kim Andersen, om han alligevel ikke kan indse, at der er større risiko ved at falde ud af en båd end ved at falde ud af en bil. Hvis man endelig falder ud, er der større risiko ved at falde i vandet end ud på landjorden.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Altså hvis man er en nogenlunde habil svømmer, hvilket jeg antager, at de fleste sejlere er, er det langt mindre risikabelt at falde ud af en båd, end det er at falde ud af en bil, der er i fart.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så blev det vist hr. Jan Trøjborg som ordfører.

Jan Trøjborg (S):

Jamen jeg tager såmænd ikke ordet for at ødelægge den gode stemning. Jeg ville da sådan set også meget gerne have deltaget i debatten før, for jeg forstår, at det kastede lidt løfter af sig, og løfter fra hr. Ole M. Nielsen kan vi jo stole på.